

Fer visible la cultura dins l'Agenda 2030

Publicat per [Interacció](#) [1] el 12/12/2019 - 11:56 | Última modificació: 17/08/2026 - 14:13

Els dos documents publicats per la Unesco formen part d'un mateix moviment: **passar del reconeixement polític de la cultura com a component del desenvolupament sostenible a la construcció d'instruments capaços de demostrar-ne i orientar-ne la contribució**. *Culture and Public Policy for Sustainable Development* ofereix el marc polític i una panoràmica internacional de les transformacions de les polítiques culturals, mentre que *Culture|2030 Indicators* intenta convertir aquesta mirada transversal en un sistema operatiu de seguiment i avaluació.

El primer informe parteix d'un escenari marcat per l'augment de les desigualtats, les migracions, els conflictes, la urbanització, la transformació digital i l'emergència climàtica. Davant d'aquests processos, la Unesco considera insuficient entendre les polítiques culturals com un àmbit sectorial dedicat principalment al patrimoni, les arts o els equipaments. La cultura hauria d'incorporar-se transversalment a les polítiques d'educació, inclusió social, desenvolupament econòmic, ordenació territorial o salut.

Aquesta ampliació també transforma la governança cultural. Els estats continuen exercint funcions essencials de regulació i garantia dels drets, alhora que les administracions locals, la societat civil, les xarxes internacionals i altres actors adquireixen més capacitat d'intervenció. Les ciutats ocupen una posició especialment significativa, tant per la concentració dels reptes socials i ambientals com per la seva capacitat d'articular cultura, espai públic, diversitat, educació i desenvolupament territorial. El document identifica així una evolució cap a polítiques més multinivell, col·laboratives i intersectorials.

La diagnosi conserva, tanmateix, una contradicció important: **l'ampliació discursiva de les funcions atribuïdes a la cultura no implica necessàriament un reforç equivalent de la seva posició dins les polítiques públiques**. La Unesco assenyalava que la cultura continua ocupant una prioritat pressupostària limitada i que qüestions com la transició ecològica, el canvi climàtic, la construcció de pau o la resiliència encara apareixen poc integrades explícitament en moltes polítiques culturals.

És precisament en aquesta distància entre reconeixement i capacitat de demostració que se situa *Culture|2030 Indicators*. La proposta construeix un marc de **22 indicadors agrupats en quatre dimensions temàtiques**, relacionades amb les dimensions econòmica, social i ambiental del desenvolupament sostenible i amb l'educació, el coneixement i les competències culturals. Combina dades quantitatives i qualitatives i està pensada perquè pugui aplicar-se tant a escala nacional com urbana.

Fer transversal la cultura exigeix no només afirmar que contribueix al desenvolupament sostenible, sinó disposar de capacitat pública per observar com ho fa.

El sistema no pretén crear una estadística cultural completament nova. Parteix, sempre que és possible, de dades existents i les connecta amb els Objectius de Desenvolupament Sostenible. L'objectiu és identificar tant la cultura com a sector d'activitat com les seves contribucions a altres polítiques: treball digne, desigualtats, ciutats sostenibles, medi ambient, igualtat de gènere, innovació o societats inclusives. Els indicadors han de servir per detectar mancances, orientar decisions, seguir l'evolució de les polítiques i construir una base compartida de coneixement.

Un aspecte especialment rellevant per a les polítiques locals és que el marc **no està concebut principalment per establir rànquings entre ciutats o països**. La Unesco prioritza l'observació de l'evolució d'un mateix territori al llarg del temps i admet l'adaptació dels indicadors a capacitats estadístiques molt diferents. La implementació exigeix, a més, coordinació entre cultura, estadística, educació, treball, medi ambient i altres àrees administratives. Mesurar la transversalitat cultural es converteix així també en un problema de transversalitat institucional.

Nota de l'editor(2026). Llegits avui, els dos documents mostren un moment significatiu en l'evolució del discurs internacional sobre cultura i sostenibilitat: ja no n'hi havia prou amb reclamar la presència de la cultura en l'Agenda 2030, calia produir evidències que la fessin políticament llegible. Aquí resideix també una tensió del plantejament. Convertir la cultura en indicadors facilita incorporar-la als sistemes de planificació i avaluació, però pot afavorir una lectura excessivament instrumental si allò que es mesura acaba determinant allò que es considera valuós. El repte que deixen obert aquests documents és, per tant, doble: **fer visible la contribució de la cultura sense reduir-ne el valor a allò que els sistemes d'indicadors poden capturar.**

Referències

Unesco. (2019). *Culture and public policy for sustainable development: Forum of Ministers of Culture 2019*. Unesco. [Text complet \(pdf\)](#) [2]

Unesco. (2019). *Culture|2030 indicators: Thematic indicators for culture in the 2030 Agenda*. Unesco. [Text complet \(pdf\)](#) [3]

Categories: Informe

Categories: Informes i documents

Etiquetes: cultura i sostenibilitat

Etiquetes: polítiques culturals

Etiquetes: avaluació de polítiques culturals

Etiquetes: desenvolupament territorial

- [4]

URL d'origen: <https://interaccio.diba.cat/blogs/2019/cultura-agenda2030>

Enllaços:

[1] <https://interaccio.diba.cat/members/interaccio>

[2] <https://interaccio.diba.cat/sites/interaccio.diba.cat/files/371488eng.pdf>

[3] <https://interaccio.diba.cat/sites/interaccio.diba.cat/files/371562eng.pdf>

[4] <https://interaccio.diba.cat/node/8204>